

og en Beklagelse af den Svækkelse af Afkollovgivningen, der har fundet Sted ved Ørestriktionernes Ophævelse.

Resolutionen vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den færeste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

Forhandlingen genoptoges.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg gjorde forleden den Opfattelse gældende, at Socialdemokraterne havde gjort Overbud med Hensyn til den sociale Lovgivning, bl. a. med Hensyn til Aldersrenten; det ærede Medlem gjorde endogsaa gældende, at det kunde kapitelfæstes i Rigsdagstidende. Et Par Dage efter stod et andet æret Medlem af dette Ting, Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, op og gjorde den Opfattelse gældende, at Socialdemokraterne havde gjort Underbud med Hensyn til Aldersrentespørgsmaalet. Begge Dele kan naturligvis ikke være rigtige. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen jo ogsaa kan kapitelfæste i Rigsdagstidende, at Socialdemokraterne har gjort Underbud, men begge de ærede Medlemmer kan naturligvis ikke have Ret, en af dem maa have Uret, og jeg vil da gerne sige, at det er det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, der har Uret. Dette ærede Medlem bygger sin Opfattelse paa, at Socialdemokraterne i deres private Forslag fra Samlingen 1917—18 mødte frem med Minimaltakster (*Martin Hansen:* Det sagde jeg ogsaa!). Det sagde det ærede Medlem, men i disse Taksters ringe Højde vil det ærede Medlem se et Bevis for, at vi vilde give de gamle daarligere Kaar. Det er naturligvis nye Toner, men det ærede Medlem tror jo heller ikke selv paa det, det er noget, der er opfundet for Anledningen . . . (*Afbrydelse*) . . . Det ærede Medlem, tror jeg godt, er langt klogere end det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg; det ærede Medlem ved godt, at det er aldeles ikke nogen god Situation, Venstre staar i overfor de gamle her i Landet, og kunde det ærede Medlem derfor faa skudt Socialdemokraterne dette i Skoene, at vi havde tænkt os at ville give de gamle betydeligt daarligere Kaar, saa vilde Situationen jo bedres noget for Partiet Venstre. Det ærede Medlem vil imidlertid

faa noget vanskeligt ved at gøre det, efter at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har udtalt sig om, at vort Overbud med Hensyn til Aldersrenten endogsaa gik op til 60 Mill. Kr. Det ærede Medlem glemmer den Omstændighed, at naar man laver faste Maksimaltakster, saa maa man naturligvis ved Taksternes Fastsættelse gaa meget højt op for at faa saa mange som muligt ind under Taksterne, men naar man laver en Lov med Minimaltakster, saa maa man gaa den modsatte Vej, sætte Taksterne saa langt ned som muligt for at faa alle med. Den Omstændighed har det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ganske glemt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at man kan roligt sætte Taksterne saa langt ned, at man er sikker paa at faa alle med, for her er ikke Tale om, at de gamle af den Grund kommer til at sulte eller fryse. Spørgsmaalet er jo overladt til Kommunalbestyrelsernes Skøn, og eftersom vi stadig har bevaret dette Skøn, kan Kommunalbestyrelserne give de gamle det, der er tilstrækkeligt. Jeg vil ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er andre Ting end selve Lovforslaget, der taler imod det ærede Medlems Opfattelse. Bl. a. ved det ærede Medlem godt — det har han haft rig Lejlighed til at høre i disse Dage —, at det netop samtidig var de socialistisk styrede Kommuner, som fik Alderdømsunderstøttelsesbeløbene til at stige og stige, saaledes at vi efter den højtærede Indenrigsministers Opfattelse er kommet alt for højt op. Samtidig med at det sker, kan man naturligvis ikke offentligt staa op og sige, at Socialdemokraterne vilde gøre Underbud, at de vilde give de gamle mindre end Venstre. Nej, her er det det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, der har Ret, Socialdemokraterne har i Virkeligheden paa det sociale Omraade, ogsaa med Hensyn til Aldersrentespørgsmaalet, givet et Overbud, ikke et Overbud af Lyst, ikke saaledes, at naar de andre Partier kommer og siger: Saa og saa meget vil vi give — saa siger vi: Og een til. Nej, et Overbud af Hjertet, fordi vi i Virkeligheden fandt det nødvendigt at komme de gamle til Hjælp, bringe dem den absolut nødvendige Hjælp. Det er netop saaledes, at alle Partier hvert for sig har en Sag, som ligger deres Hjerte nærmest, og med Hensyn til hvilken de hvert for sig vil komme til at gøre Overbud. Det ærede Medlems Parti har jo ogsaa gjort Overbud; jeg tænker paa det militære Spørgsmaal, det staar nu det ærede Medlems Partis Hjerte nærmest. For os Socialdemokrater er det saaledes, at det er de sociale Spørgs-